

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאני שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

קדיש יתום אחד אומרו

כשיש שני יתומים או יותר, מנהגינו שהממונה מחלק הקדישים ביניהם כראות עיניו וטוב הבנתו. ואין ראוי להנהיג את מה שנהגו הספרדים ששניים או יותר אומרים קדיש יחדיו, כי נגרם עי"ז קלקול ובלבול, לאומרים ולשומעים. וכמעט אין תועלת בו, ואולי אדרבה גרע. וכפי שכתב בסוף ספר 'אמרי ישרי' שהיחזון אישי זצ"ל לא היה ס"ל ששנים יאמרו קדיש יחד, והיה אומר שזה כשני שליחי ציבור. ובספר 'שולחן טהורי' לאדמו"ר מקורמנא כתב, שזה מנהג גרוע וכו', ומן הראוי לתקן תיקון שלא יאמרו בי אנשים קדיש אחד כי הוא פגם גדול לומר קדיש לבטלה. כי לא נתקן אלא שיאמרו אחד ולא שנים. ובביאורו יור' זהב' כתב ראיתי למורי דודי שהקפיד הרבה שלא יאמרו בי אנשים קדיש אחד והוא פגם וחטא גדול ולא די שאינו עושה טובה בזה אלא אפשר שמוריד חי"ו הנפשות וכו', וכבר צווחו על זה גאוני ארץ וכו', ע"כ. וכ"כ למנוע מנהג זה בספר 'דרכי חיים' מנהגי מהר"ח מצאנו זצ"ל (עמי כ"ו), ובשו"ת 'בניין ציון' (סי' קכ"ב), ובשו"ת 'זכר שמחה' (סי' ח') וה'חתם סופר' (ד"ד סי' שמ"ה) כתב שטעמם של הנוהגים שרק אחד אומר קדיש, כי עיקר הזכיה למת שעונים אחריהם אמנים וישיר וכו', ואם יאמרו הרבה ב"א מ"מ אין הגורם אלא אחד ואיך מסייע ואין בו ממש וכו', ע"כ. ואם יש כמה אבלים אפשר ליעץ שהאומר קדיש יכוין גם בשביל חבירו, כי קדיש

אחד עולה לשני (כמה) מתים. (יעוין כ"ז ועוד באורך בישיבה סי' כ"ה סי' וביעני יצחקי שם, ו'בארות יצחקי' ה"ל סדר היום את כ"ט)

מנחת זכרון מזכרת עון (במדבר ה. טו)

מובא ב'מדרש הגדול' למהר"ד עדני זצ"ל על פסוק זה: תני ר' טרפון וכו', דבר אחר, מזכרת עון, שכל הרואה מזכיר עונה ועון אבותיה שגידלו אותה, עכ"ל.

ויש לעיין, ראשית למה מי שרואה צריך 'להזכיר', שמשמע שמוציא זאת בפיו ולא רק שיעלה זאת בזכרונו בלבד? ועוד יש להבין, מילא להזכיר עונה נחא, אבל למה להזכיר עון אבותיה? ובאמת מעין זה מצאנו בנביא, שעל חטאת ירושלים הזכיר הנביא במאמר ה' מי היו הוריה, וכמאמר הפסוק 'בן אדם הודע את ירושלים את תועבותיה, וכו' אביך האמורי ואמך חתי' (יחזקאל טו. ב-ג).

ואפשר שהוא ע"פ מה שמובא בספרים קדושים שכשאדם מוציא דבר בפיו מחזק הוא את הענין בלבו וחורטו בראשו, ועוד כשהוא מוציא בפיו שומעים דבריו הנמצאים סביבו ולומדים מזה דעת ומוסר. וכמו שמצינו מה שמובא על הלל הזקן (אבות ב. ז) אף הוא ראה גולגולת אחת שצפה על פני המים ואמר לה על דאטפת אטפוך וסוף מטיפוך יטופוך, עכ"ל. למה היה צורך להלל הזקן לומר זאת, וכי לא די במה שחושב זאת בראשו? דמסתמא מה שאמר זאת הוא משום שרצה לחזק הדבר בלבו וללמד תלמידיו שהיו סביבו דאם לא כן מהיכן ידע התנא שהלל אמר זאת.

וכן מצינו בגמרא (שבת לג:) ברשב"י ור' אלעזר בנו שהיו מהלכין בערב שבת וראו זקן שהיה אווחו שתי חבילות הדסים ורץ בזמן בין השמשות. אמרו לו, למה לך הדסים אלו? השיבם, לכבוד שבת. שאלהו, אי"כ די לך בחבילה אחת? השיבם, אחד כנגד זכור [את יום השבת] ואחד כנגד שמור [את יום השבת]. אמר רשב"י לבנו, תראה כמה חביבין מצות על ישראל ואז נתישבה דעתם.

וכבר ידוע ושגור בפי ההמון, 'אינו דומה תא חזי לתא שמעי' [פירוש: אינו דומה בא תראה לבא תשמע], על אחת כמה וכמה אם התא חזי לפנינו ומוסיף האדם במאמר פיו שאז זה גם תא שמע, שיתחזק הדבר ויתעצם בתוכו.

ומה שמזכיר עון אבותיה וכו', הוא בכדי שיתן האדם דעת לידע את שורש הקלקול ויתרחק ויתגבר כאשר חי"ו יקרב אליו הדבר. וכמו שכתבו המפרשים על הפס' 'אביך האמורי ואמך חתי' (יחזקאל טו) ששורש מעשיהם שחיקו את מעשי האמורי והחיתי הרעים וע"כ נקראו הוריה, ולכל מעשה ותוצאה יש שורש ומקור. וע"כ אם לא יתן לשורש להשריש לא יהיה מעשה והחכם עיניו בראשו.

ומזה נלמד עצה טובה לחינוך ילדינו להרחיקם מן הרע ולקרבת אל הטוב. לנצל את העיתים המזדמנות ויש כאלה רבות, כאשר נגלה מול עיניהם [ההורה והילד] מעשה טוב אשר עשה אדם ושכרו עמו, וכגון כשמגיע רב גדול והכל מכבדו אותו וכל כיוצא בזה, יוציא בפיו לפני ילדיו, 'אשריו ואשרי חלקו, תראו מה עלה בגורלו הטוב, כי עשה כך וכך'. וכן אם נקרה לפנינו דבר שאינו טוב וענשו בצדו, יוציא זאת בפיו לפני ילדיו ויהיה זה לו לתועלת גדולה לחינוך בניו.

ואפילו כשמברך את בנו, מצינו שיזכיר בפיו שיהיה כמו פלוני ופלוני, וכמו שאמר יעקב אבינו 'בך יברך ישראל לאמר ישמך אלדיים כאפרים וכמנשה' (בראשית מח. כ) ופירש רש"י: 'הבא לברך את בניו יברכם בברכתם ויאמר איש לבנו, ישמך אלדיים כאפרים וכמנשה, אכ"ר.

לרפואת
אבנר בן יפת
בתוך שכחע"י

לזש"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

מרבני הקהילה

הרה"ג משה רצאבי שליט"א
רב ק"ק יפעולת צדיק יע"א

פתרונות לפרשת 'במדבר'
אחודה חידה! אהרן הגדול ובדר"כ
נמנה השני למשה אחיו.
הזוכה: הלל אושרי.
מי בתמונה? הרב חיים בשארי.
הזוכה: אביעד עוזריי.

סוד חינוך הבנים והצלחתם

תקנו לנו קדמונינו ז"ל לומר בתפלה כל יום אחר סדר קדושת ובא לציון בשחרית, הרחמן יפתח לבנו לתלמוד תורתו (ויתן בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו כרצונו ולעבדו בלבב שלם ובנפש חפצה) למען לא נגע לריק ולא נלד לבהלה וכי. וכתב על זה גאון עוזינו מהר"י זלה"ה בפירושו עץ חיים (ח"א דף ע"ג) וז"ל: ולא נלד לבהלה שלא ימותו בניהם שיבהילו אבותם במיתתם (רד"ק). כתב אור הישר ז"ל: כאן צריך לכיין שלא יכלה זרעו ח"ו והיא תפילה עצומה ע"כ.

בְּשֵׁעַת הַדְּחָק – מה שכיום
אומרים בְּשֵׁעַת הַדְּחָק.

ואני קבלתי לכיין כאן שלא יצא ממנו פיסול, והענין כמו שכתבו המקובלים כי כל הנולדים ממנו בעודו בחטאו שלא נתקן, נשמת הנולד בלתי הגונה, כי בעת שזרעם היה מושרש ח"ו בטומאה כביכול משם מְשֻׁךְ מְשֻׁךְ הזרע ועי"ז הילד הנולד עלול ח"ו לחטא, כמפורש בזוהר בראשית (דף ט"ד) על פסוק והאדם וכי, לזה ערך תפלתו ותחנתו יתן בלבנו אהבתו ויראתו וכי. ונתן טעם למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה, בניס בלתי הגונים המבהילים אבותיהם בחטאם. עוד נראה לכיין וכי עכ"ל מהר"י.

ומה שכתב ואני קבלתי לכיין וכי, כפי הנראה קיבל כן מאבותיו, דהיינו מאביו החסיד מה"ר יוסף זלה"ה או מזקינו המקובל מה"ר צאלח זלה"ה סבא קדישא, או משניהם, וכמו שהוא מביא עניינים ורמזים משמם כיו"ב בעוד מקומות. וראוים הדברים למי שאמרם. ומשמע בלשונו דקבלת אבותיו עדיפא ליה ממה שהביא קודם בשם אור הישר, כי המיתה הרוחנית גרועה מהמיתה הגשמית. וכ"כ מהר"א פאפו בחסד לאלפים (סי קלי"א ס"ט) דבאמרו ולא נלד לבהלה ישפוך שרחו מקירות ליבו שלא יהיו בניו רעים וחטאים ח"ו ע"ש. והנה לעיל מינה בסמוך כתב מהר"י על גירסתו (וכי"ה גי' הרמב"ם בסו"ס אהבה) לעשות רצונו "כרצונו" חמשה פירושים, ולבסוף כתב וצריך אדם באמרו זה לכיין היטב אל כל בחינות שכתבנו עכ"ל. אבל כאן משמע דסגי ליה לכיין בכונה שקיבל.

והטעם נלע"ד כי מה בצע ותועלת שבח הבנים אם יהיה בהם פיסול ותרבות רעה חלילה, אלא יש לכיין על העיקר והתכלית שלא ימצא בהם פיסול וכיין שמכיון למעלה על שורש החיים אז ממילא בלא בקשה ילך הענף אחר שורש דהיינו שגם כן יחיו בניו וצאצאיו אתו כל ימי חייו ובכלל מאתים מנה. ועד"ז כתב מהר"י לעיל (ד"ה) בברכת אהבת עולם ותן בלבנו להבין וכי, דהכונה שיתן בלבנו התעוררות להבין כי זהו עיקר המבוקש והמכוון כי מה תועלת בתת בינה בלב אם אינו מתעורר וכי ולהכי לא גרסינו בינה וכי ע"ש, והתם נמי כיון שמבקש שיתעורר להבין ממילא יזכה לבינה גם בלא שאלה, ועל דרך שכתב בהקדמה להושענות (ח"ב דף ס"ה) שראוי ליחל ולבקש תחילה על גלות השכינה וצער העליונים ואח"כ על עמו, כי ממילא גם בלא שאלה ובקשה תעלה ארוכה למחלת עם ה' ותחלתו אחר שכבר נושעה אם הבנים וכי יעושי"ב:

ומפליא לראות איך הדברים הולכים אל שורשם תפלת צדיקים על ראשם, שכן מצינו דבר נורא שכתב מה"ר שלום מנצורה זלה"ה (מלפני כמאה וחמישים שנה, סבו של מהר"י יצחק הלוי זלה"ה) בזה"ל: שמעתי שביום שנולד מהר"י נ"ע, יצאה זקנתו לחצר הבית והיתה מתפללת ואומרת, רבש"ע אם הילד הנולד לבני (כמ"י יוסף צאלח) יהיה חיים נצחיים לעבודתך וליראתך בטוטי"ד החייו והעמידוהו, ואם להיפך ח"ו אז בבקשה ממך שתמיתו עכשיו ושם תהא קבורתו. והשם שמע תפילתה ונעשה רב וגדול ביותר, אשרי חלקה ואשרי יולדהו וכי. כן כל אדם צריך תמיד להתעורר בתפלה על בניו שיהיו ישרים ותמימים בעבודת השי"ת עכ"ל מהרש"ם (נדפס בספר הפדות והישועה קר"ס התשע"א דף מ"א). ואתה תחזה פרי צדיק עץ חיים. וכדברים האלה מצינו להר"י מוינא באור זרוע ה' אבילות ס"י תכ"ח שכתב בשם רבינו תם דקטן שהמיר עם אמו ומת בעודו קטן דאין מתאבלים עליו, ואדרבה ששים ושמים על מיתתו יותר מחייו, כי אם היה חי סופו לעבוד ע"ז וכי. וכן נפסק להלכה בש"ע י"ד סי' שמי"ה ס"י ובח"י ש"מ ס"ה ע"ש ואכמ"ל:

ובמדרש תהילים דרשו את המזמור (ק"י"ב) הללויה אשרי איש ירא את וכי על אברהם שלא עשה את המצוה באנגריא (באונס ובעצלתים) אלא בשמחה שנאמר במצותו חפץ מאוד, אמר לו הקב"ה לך לך וכי, ומה שכרו, גבור בארץ יהיה זרעו, זה יצחק וכי. דור ישרים יבורך, כל אלה שבטי ישראל ע"ש. וכאן גילו חז"ל סוד גדול בחינוך הבנים. ועל פי זה יתבאר כמין חומר תפילת הרחמן יפתח וכי ולעבדו בלבב שלם ובנפש חפצה, ועי"ז סיים למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה. והוא ע"ד המזמור הנו"י במצותו חפץ מאוד ועי"ז גבור בארץ יהיה זרעו וכי. דכיון שעושה המצוות בחפץ לב ובשמחה לא בעול ובמשא כבד, הנה שכרו אתו שלא ילד לבהלה אלא יראה בניו אחריו הולכים בדרך ה'. כנלע"ד. והענין מבואר גם על פי הטבע, כי כשרואה הבן את אביו שמח בעבודת השם בלימוד התורה ובקיום המצוות עושה הדבר קנין ורושם בנפשו והולך הבן בדרכי אבותיו:

למדנו מכל האמור, דהרוצה לגדל בניו לתלמוד תורה וליראת שמים יקטש עצמו תחילה, לקדש ולטהר עצמו במחשבה מתחילת יצירתם ותולדתם וראשון ראשון קודם, ואם לא גם לאחר מכן, וזה ימשך וישפיע על בניו בלי ספק. וידאגו האב והאם על טובתם הרוחנית של בניהם פי כמה וכמה מטובתם הגשמית. והמשל בזה שאם יראה שמכים את בנו או מצערים אותו בדברים וכדומה ינחמהו וידבר על לבו וכי, אבל לא יחרה אפו כל כך כמו אם יראה בנו הולך עם חבר רע או שכן רע או אם ראה תועבה חלילה. ויתפללו האב והאם על טובת בניהם הנצחית ואז ממילא ימשך להם טובה וברכה על חייהם הגשמיים וזו בחינה אחת.

והדבר השני, שיש לו לאדם להרבות שמחה עם בניו ואנשי ביתו ובפרט בלימוד התורה ועשיית המצוות, שיראוהו תמיד שש ושמה להשכים לתפילה בחשק ובזריזות, ומתענג ומתלהב מחידושי תורה ולימוד התורה וכיו"ב. כי אם יהיה בהיפך ח"ו שעל הבלי עוה"ז ותענוגותיו יראה עליהם שמחה וצלה יותר מקיום התורה ומצוותיה, נקבע הדבר בנפש הבן ועושה בו רושם לרעה חלילה. ושני הדברים שכתבנו הם סודות ויסודות גדולים לחינוך הבנים והצלחתם. ואשרי משכיל אל נפש בניו ובנותיו יראה בניו אחריו:

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

וכאן המקום לדבר בקצירת האומר במעלת הת"ת "עטרת חיים" תחת הנהלתו הברוכה של ידידנו יקר הערך כש"ת הר"ר אליהו נהארי שליט"א, אשר הם שמים דגש חזק מאוד לחנך את הילדים לתורה ולמצוות מתוך חשק ושמחה גדולה וכערך עליון וכבר יצא שמם לתפארה. ויהי רצון מלפני המקום ב"ה שיתקיים בהם ובנו מקרא שכתוב "לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה, כי זרע ברוכי י"י המה וצאצאיהם איתם (ישעיה ס"ה. א) אכ"ר.

הצב"י משה בכא"מ מוה"ר שליט"א רצאבי יצ"ל.

מחידושי רבותינו

לזשיק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

מהליכות אבותינו

לברך בשם ה'

מובא במשנה (ברכות פ"ט) התקינו [עזרא ובית דינו] **שיהא אדם שואל את שלום חברו בשם שנאמר** (רות ב.. ד) והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים הי עמכם ויאמרו לו יברכך ה' ואומר (שופטים ג. יב) 'ה' עמך גבור החילי. ופירש רש"י: ולא אומרים אנו מזולזל הוא בכבודו של מקום בשביל כבוד הבריות להוציא שם שמים עליו ולמדו מבעז וכי ומן המלאך שאמר לגדעון וכי, ע"כ. וכן מצינו שבירך יוסף את בנימין בשם שאמר לו 'אלדיים יחנך בני (בראשית מג. כט) ועוד.

וכך היתה דרכם של אבותינו לברך את חברו בשם ה', כגון: כשנפטר מחברו מברכו, 'אלדיים יהיה עמך', והלה משיבו, 'מעמד לא יסור [או ילא יחסר]'. וכן היו מברכים את החתן, 'אלדיים יבנה ביתך', והוא משיבו, 'לרוק יביתך יבנהו ולנשוי יביתך לא יחסר'. וכן כשהיו משיבים על שאלת שלום לבריאיות האדם וכיו"ב היו משיבים, 'ברוך אהיה, שהוא שם משמות ה'. וכן היו מברכים הזקנים והזקנות בלשון לעז וכאן הביא תרגומו, 'אלדיים יתן לך בריאות' וכי.

וכשהיינו אצל הזקן ר' יהודה גספן הי"ד, עם חלק מתלמידי הת"ת. לאחר ששמע לימודם ותפילתם, בירכם על פה ברכה ארוכה משלובת מפסוקי התורה שארכה כעשר דקות בלע"ה. יאשרי אזן שמעה אלה ואשר האדם שלשונה למודה ושגורה בברכות התורה.

ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקדש עליהם בכתף ישאו (במדבר ז. ט).

רמו למאמרם ז"ל [באבות פרק ג' משנה ו'] כל המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ. זהו ילבני קהת, שהיו עוסקים בתורה. 'לא נתן, כי עבודת הקדש עליהם. בכת"ף, נוטריקון כ"ב תי"ף, שבשביל עסק כ"ב אותיות התורה, אז תי"ף שהם כחות פלונית [לילית, בגימטריא ארבע מאות ושמונים, שהוא מספר מחנות מלאכי חבלה שיש לה כידוע מהגאונים, הובאו דבריהם בפרדס הרה"מ"ק שער התמורות ריש פרק חמישי, וכדאיתא נמי בנחלת יוסף פרק עשירי דף נ"א ד"ה ארבע, ובשאר ספרים. יב"ן] 'ישאוי, כלומר מעבירין ממנו עול מלכות וכי. עכ"ל ספר זרע השלום כת"י למהר"י צארום, שכתב כי שמע זאת ממהר"י בן יעקב. והוא הנקרא מהר"י השני, שחיבר ספר מקור חיים הלכות שחיטה וטריפות, ותורת חכם שהוא קיצור שו"ת פעולת צדיק למהר"י הראשון:

ור"ל יעלו ויסתלקו. דהיינו שבזכות עסקם בתורה, הקב"ה סילק מהם המפריעים ללימוד, שהם עול מלכות ועול דרך ארץ הבאים מכח פלונית. וכל שכן הרהורי יצר הרע וכי האיי גוונא, כנזכר באבות דרבי נתן, וכדעיל פרשת בשלח על פסוק י"י ימלוך לעולם ועד ד"ה ולפי. ועיין עוד בדברינו דלעיל פרשת במדבר על פסוק נשוא את ראש בני קהת ד"ה וייחד, וד"ה וילפותא:

ותיבת ישאו לפי דבריו, אינה כפשוטה לשון משאוי, אלא מתפרשת דרך רמו בהיפך, במובן סילוק ועזיבה. שכן לשון נשיאה, מתפרש לכמה פנים, וזה אחד מהם. כגון שנאמר הלא אם תיטיב שאת (בראשית ד"ז), וכדמתרגמינן התם ישתביק לך, וכמ"ש במרפא לשון שם. וכן ישא פרעה את ראשך מעליך (שם מ', י"ט) דמתרגמינן יעדי פרעה:

ומזה נתעוררתי שיש לדרוש תיבה זו באופן נוסף (שלא נזכר במרפא לשון שם) לשון שריפת אש, כדכתיב וישאם דוד ואנשיו (שמואל ב' ה', כ"א) ויעיין על זה בדברינו דלעיל פרשת בראשית על פסוק שני המאורות הגדולים וגו' ואת הכוכבים, ד"ה משמע. דהיינו שבני קהת הוזהרו שלא לנהוג קלות ראש בנשיאת הארון, שאם לא כן ייארע להם מה שאירע לבני אהרן, שנאמר (ויקרא י', י"ב) ותצא "אש" מלפני יי' ותאכל אותם, כדאיתא במדרש במדבר רבה פרשה ה' אות ד'. ואיתא נמי התם באות א' שבשענה שהיו ישראל נוסעים, היו שתי ניצוצי אש יוצאים מתוך שני בדי הארון, והאש נוגעת בטועני הארון והם נשרפים ומתמעטים וכי יעו"ש:

וחז"ל במסכת ערכין דף יא. דרשו, מכאן לעיקר שירה מן התורה. שהרי ממשמע שנאמר בכתף, וכי איני יודע שישאו. מה תלמוד לומר ישאו. אין ישאו אלא לשון שירה, וכן הוא אומר (תהלים פ"א, ג') שאו זמרה ותנו תוף. ואומר (ישעיה כ"ד, י"ד) ישאו קולם ירונו יעו"ש. ובדברינו לעיל בפרשתנו על פסוק לעבוד עבודת עבודה ד"ה ומקורו. ולפי זה הוא מיוסד על פשט התיבה שהוא משאוי, אלא דקאי על הגבהת קול והרמתו כדרך המשוררים:

(ינפלאות מתורתך' להגר"י רצאבי שליט"א)

בדרכיהם אתהלך...

חרם קדמונים!

אחד ממתפללי בית הכנסת בית אלשיך בעיר צנעא בירת תימן היה רבי סאלם אלשחב, אשר נתפרסם כמתמיד בתלמודו ויודע ובקי בגולה ובנסתר, וכשהיה צורך היה נענה בשאלת חלום מה לעשות. מקצועו היה בצורפות זהב כסף ונחושת. בית הכנסת בית אלשיך היתה ידועה בקדושתה, מכיון שבנו אותה על טהרת הכוונות והסוד, ועשו חרם לבל יוסיפו ובל יחסירו דבר ממנה. למשל בנו שלושה היכלות המכוונים כנגד אברהם יצחק ויעקב, ושנים עשר חלונות כנגד שנים עשר שבטים. קבעו בתקרה טבעות עבור המנורות עשרים ואחת ששראות כנגד שם (אהיה) ברוך הוא.

אותה השנה השתוקק רבי סאלם אלשחב לפאר ולכבד את בית הכנסת לפני ליל כיפור, ושיתף עוד שני אנשים בעלי מקצוע צורפות, לעשות קשת נחושת מעל שלשלת ההיכלות. ותקעו בבסיסה נרות עבודת יד על הקשתות במרחק עשרה ס"מ מכל נר והדליקו בליל כיפור. כל הקהילה היהודית בצנעא באו לראות את התכנון והמראה, את היופי המרשים אשר עשה סאלם אלשחב ושותפיו. בלילה במוצאי כפור באו לו בחלום ואמרו לו חללת את השבועה ואת החרם הגנוז בין אחד הנדבכים. לכן פלוני נגור עליו שימות ביום אחד, ופלוני ימות ביום אחר, ואתה תמות ביום אחר.

לאחר מכן מורי סאלם אלשחב היה הולך כל בוקר למקוה של בית שמן וטובל עצמו במקוה, גם בימי החורף הקשים היה אומר יהי רצון אם הוא נתחייב מיתה בשריפה או בסקילה, שיהיה הצער הזה בגופו כפרה על השגיאה אשר עשה ועשרות פעמים עשה כן, בצירוף ארבעים יום בתענית. מן השמים סלחו לו ונשאר בחיים אך אשתו ושתי בנותיו מתו תוך חודש ימים ונשאר ערירי מכל וכל. לאחר זאת עשה שאלת חלום וענו לו לשאת לאשה את סעדה בנת שרפי מהעיר ירים וזכה להקים ביתו מחדש. (מסילות בני תימן עמ' 13)

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

לעילוי נשמת

צדקה בת ר' שלמה
תנצב"ה

תפארת בנים

כיתה ב' שמחים בסיום פרשיות שמיני, תזריע ומצורע. יה"ר שייסימו את כל התורה אכי"ר

תפילה מעומקא דליבא

שמחת חג השבועות בגן גילאי שלוש יצ"ו

יִישַׁר כַּח אֲדוֹלָ!
לְהוֹרִיט הַיּוֹקִיט אַף
שִׁתּוֹץ הַפְּצוּלָה
הַמְּאֹרֵק בְּאִסְפַּת
הַרִיט.
יְהִ"ר שְׁנֵכָה כּוֹלָנוּ
לְרֵאוֹת פְּרֵי מְאֹרֵק
בְּצַמְחֵינוּ, אַכִּי"ר

"ענינו עינו ורדה מים"

ספדי 'תורה' והילכי
על האיי גברא דמחור אחרייכי
בית כנסת 'תפארת משה' נהי וקניה השמיעי
על ההוא דמשכים ומעריב אלייכי
מושב 'מאור' הרים בכי
על אדם יקר ששכן בתוככי
הוא הגבר האיש הכשר
ואיד בן יחיא לבית **פוחס** ז"ל
אשר בלימוד תשב"ר תמך מהונו
ונתן נדבה מידי חודש בחודשו
יעמדו לו זכיותיו הרבות
ויהיו לו למליצי יושר לפני שוכן ערבות
את רעייתו ומשפחתו המב"ה ינחם
ובתוך אבלי ציון עליהם ירחם
זכות לימוד תשב"ר השנה יעמדו לזכותו
ויהיו לעילוי גדול מאד לנשמתו
כואבים יחדיו את כאב המשפחה
הנהלת וצוות התלמוד תורה

זכה בהגרלה האחרונה למבצע 'בדרכי אבותינו' התלמיד היקר שילה לוי ניי"י יה"ר שזנכה כולנו לילך בדרכי אבותינו אכי"ר

התלמיד היקר אביאל וגימה ניי"י מכיתה ה' בסעודת סיום שעשה לבני כיתתו לרגל סיומו את מסכת אבות בע"פ

חכמי תימן

הרב ישראל עוזריי זצ"ל

נולד בבית עדאקה בשנת תרס"א. קיבל תורה מאבי אמו הרב דוד מזעקי רבה של העיירה בית עדאקה. עוד בצעירותו היה כשרוני וחרף ביותר. ניהן בזכרון מדהים ונחשב לגאון, בהיותו כבן י"ד שנים גר בצנעא, והתמיד בישיבתו של הרב"ד מהר"י יצחק הלוי והיה מבגלי התריסין. הוסמך לרבנות בגיל י"ז שנים. בגיל עשרים מילא את מקום סבו כרב העיירה בית עדאקה. תלמיד חכם גדול, גמיר וסביר בשי"ס פוסקים ובקבלה. מרביץ תורה, ומורה הוראות. הנהיג את הקהילה במסירות נפש, ועמד בעוז כנגד מתנכלים שאינם בני ברית. הציל יתומים משמד ואף הושלך לכלא מפעילות זו, ולאחר ששוחרר זכה לאהדה רבה מצד המלך והשליטים. מתורתו יש שריית ושריים שחיבר.

נפטר בבית עדאקה בגיל מ"ב שנים בכ"ג ניסן תשי"ג

התודה...

למשפחות החפיצות בעילום שמם

על עדיבתם וטרחתם למען תשגי"ר. יהא רעוא שזכות עמלם תשוב אליהם בורעם שיראן דורות ישרים מבורכים ההולכים בדרכי אבותינו הקדושים, יראים טהורים ושלמים, אכי"ר.

הברכה...

והשפע ממקור ברכה עליונה

למשפחת **עמר** היקרה

על עדיבתם לה"ת.

יה"ד שיוצן לנהורא מעליא ובריאות איתנה לאורך ימים ושנים לראות בגים וגני בגים הולכים בדרכי ישרים תלמידי חכמים צעונים ויראים

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

ניתן להקדיש את העלון

להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת.

לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022